

de stalkamer, dan schoot ze den hof in, al huilen lik 'n getergde hond, haren man halen.

De oogen draaiden heur in den kop, puilden grijzend uit de kassen ; de grijzen haartros schoot heur los op 't hoofd en vlotte wi 'n leeuwenmaan om heur verrimpeld schuimend bekkeneel.

Ze was dul-zot!

De vent verschrok.

— « Ze willen mij de deur uitjagen, ze willen me kelen, de deugnieten! » hilde ze, verwilderd ; — « Kom, hulp! och help me! — En de armen vooruit liet ze zich op den versch omgedolven nesschen grond vallen.

De oude vent wierd bleek.

Al bijten op z'n tanden dat z'n bakkebeenderen door z'n ingevallen verdorde wangen heen en terug stieten, als zat er in z'n mond 'n raderwerk, stak z'n spa in den grond en stapte naar de keuken.

Z'n stijve beenen, z'n heel stram lijf waggelde van ontsteltenis en zijn oogen, in de zwarte holten, schoten vlamme blikken.

Met 'n snok sprong de keukendeur vóor z'n voeten open en... Fien en Siska lagen, de eene hier in 'nen hoek, de andere daar op 'nen stoel, luidop aan 't snikken.

De vader voelde 'n hevige trilling en 't was alsof 'n vlam van z'n hoofd rees recht naar z'n hert en daar als in uitdoofde. Z'n kop verkoude, z'n